

38125 - Ифтор бо ғайримусулмонон

савол

Оё тановул кардани таоми ифтор бо ҳамроҳии ғайримусулмонон ба монанди ҳиндуҳо ва насоро ҷоиз аст?

Чавоби муфассал

Ҳамду сано барои Аллоҳ.

Тановул кардани таоми ифтор бо ҳамроҳии ғайримусулмонон ҷоиз аст, агар дар он чиз маслаҳати шаръӣ бошад, аз қабили даъват ба дини ҳақ ва ё нарм намудани қалбҳои онон ба Ислом ва ё умед аст, ки аз ҳузури онон дар дастурхонҳои ифтории дастаҷамъонае, ки мусулмонон дар баъзе кишварҳо ороста мекунанд, манфиатҳои дигаре ба даст меояд.

Аммо агар танҳо ба хотири дӯстӣ ва хушнудӣ бо ҳамнишинӣ бо онҳо бошад, ин кори хатарнок аст, зоро ақидаи вало ва баро яке аз муҳимтарин асосҳои дин ва авлотарин воҷибҳо бар мӯъминон аст. Якчанд оятҳое аз китоби Аллоҳ ва ҳадисҳое аз суннати паёмбар (дуруду паёми Аллоҳ бар ў бод) ба ин асос далолат кардааст, аз ҷумла:

Аллоҳ таъоло фармудааст:

لَا تَجِدُ قَوْمًا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ يُؤَدِّونَ مَنْ حَادَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَلَوْ كَانُوا آبَاءُهُمْ أَوْ أَبْنَاءُهُمْ أَوْ أَنْهَارُ إِخْوَانَهُمْ أَوْ عَشِيرَاتَهُمْ أُولَئِكَ كَتَبَ فِي قُلُوبِهِمُ الْإِيمَانَ وَأَيَّدَهُمْ بِرُوحٍ مِّنْهُ وَيُذْخِلُهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ } حَالِدِينَ فِيهَا رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ أُولَئِكَ حِزْبُ اللَّهِ أَلَا إِنَّ حِزْبَ اللَّهِ هُمُ الْمُفْلِحُونَ

(سورة المجادلة: ٢٢).

«(Эй паёмбар!) Ҳеч қавмеро, ки имон ба Аллоҳ ва рӯзи қиёмат доранд, намеёбӣ, ки бо қасоне, ки бо Аллоҳ ва расулаш (душманий ва) муҳолифат меварзанд, дӯстӣ кунанд, агарчи падаронашон ё фарзандонашон ё бародаронашон ё хешованданонашон бошанд. Онҳо қасоне ҳастанд, ки Аллоҳ

имонро дар (сафҳаи) дилҳояшон навиштааст ва ба руҳе аз ҷониби Худ онҳоро қувват бахшидааст ва онҳоро ба боғҳое (аз биҳишт) ворид мекунад, ки наҳрҳо аз зери (дараҳтони) он ҷорӣ аст ва ҷовидона дар он мемонанд. Аллоҳ аз онҳо хушнуд аст ва онҳо аз Аллоҳ хушнуданд. Онҳо ҳизби Аллоҳ ҳастанд. **Огоҳ бошед (ва бидонед), ки ҳамоно ҳизби Аллоҳ раstagоронанд».** (Сураи Мұчодала: 22).

Аллоҳ таъоло фармудааст:

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَتَنَحِّدُوا أَلْكَفِيرِينَ أَوْ لِيَاءَ مِنْ دُونِ الْمُؤْمِنِينَ أَثْرِيدُونَ أَنْ تَجْعَلُوا لِلَّهِ عَلَيْكُمْ سُلْطَانًا مُّبِينًا﴾.

(سورа النساء: ١٤٤).

«Эй касоне, ки имон овардаед, кофиронро ба ҷои мӯъминон, дўст ногиред. Оё меҳоҳед, барои Аллоҳ далели ошкоре ба зиёни худ эҷод кунед?». (Сураи Нисо: 144).

Аллоҳ таъоло фармудааст:

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَتَنَحِّدُوا أَلِيهِودَ وَأَنَّصَارَى أَوْ لِيَاءَ بَغْضُهُمْ أَوْ لِيَاءَ مِنْكُمْ فَإِنَّهُمْ مِنْهُمْ إِنَّمَا لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّلَمِينَ﴾.

сура майдан: ٥١

«Эй касоне, ки имон овардаед, яхуду насороро ба дўстӣ ногиред. Онон дўстони якдигаранд. Ва ҳар кас аз шумо онро дўст гирад, пас ўаз ҷумлаи онҳост. Ҳамоно Аллоҳ гурӯҳи ситамгоронро ҳидоят намекунад». (Сураи Мойда: 51).

Аллоҳ таъоло фармудааст:

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَنَحِّدُوا بِطَانَةً مِّنْ دُونِكُمْ لَا يَأْلُونَكُمْ حَبَالًا وَدُوْنَاهُمْ قَدْ بَدَتِ الْبَعْضَاءُ مِنْ أَفْوَاهِهِمْ﴾.
﴿وَمَا تُحْفِي صُدُورُهُمْ أَكْبَرٌ قَدْ بَيَّنَاهُ لَكُمُ الْآيَاتِ إِنْ كُنْتُمْ تَعْقِلُونَ﴾.

(سورة آل عمران: ١١٨)

«Эй касоне, ки имон овардаед, аз ғайри худатон ҳамроз нагиред. Онон аз ҳеч зараре дар ҳаққи шумо күтохӣ намекунанд ва дӯст доранд, ки шумо дар ранҷу заҳмат бошед. Дар ҳақиқат, душманий аз гуфторашон ошкор аст ва он чи дар дилҳояшон пинҳон медоранд, бузургтар аст. Мо оёт ва нишонаҳоро бароятон баён кардаем, агар бияндешед». (Сураи Оли Имрон: 118).

Бинобар ин, нияти ҷамъшавӣ дар ин ифтор ҳукми онро муайян мекунад.

Аллоҳ донотар аст.